

er jeg ganske uenig med det ærede Medlem i hans Standpunkt til Spørgsmaalet om faste Ejendomme. Det ærede Medlem siger, hvad der lyder tiltalende: Lad os blot anvende Apotekerfonden ogsaa til Anbringelse af Kapital i de faste Ejendomme, idet vedkommende Apoteker da kan faa et billigere Laan og derved komme til at sidde bedre i det, hvilket igen kan vise sig i Varepriserne eller paa anden Maade. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, og naar jeg ikke tror det, er det ud fra en anden Betragtning, nemlig denne, at hvis Administrationen binder store Kapitaler i disse Ejendomme, vil Administrationen, hvis der opstaar Spørgsmaal om Nedlæggelse eller Flytning af et Apotek, ganske naturligt føle sig bundet. Foruden alle de andre Vanskeligheder, der er til Stede, naar der er Tale om at flytte et Apotek — og det ærede Medlem, som bor i Nærheden af Vendsyssel, ved jo, at det undertiden er et vanskeligt Spørgsmaal —, vil yderligere opstaa den Vanskelighed, at vedkommende Administration vil være bange for at gaa med til Flytningen af Apoteket, fordi man vil sige: Saa gaar alle de Penge væk, som vi har bundet i det Apotek. Derfor finder jeg det her foreslaaede tiltalende: at man anbringer i Ejendommen det, som Ejendommen kan give ogsaa under ændrede Forhold, men jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er Spørgsmaal, man kan diskutere, og det kan jo ske i Udvalget.

Det ærede Medlem var endelig inde paa Spørgsmaalet om at have Haand i Hanke med Tilgangen til Apotekerne og de forskellige Problemer, som opstaar i Forbindelse hermed. Det ligger jo noget udenfor Lovforslagets Ramme, men i det Udvalg, som bliver nedsat, vil man kunne optage alle disse Spørgsmaal til Diskussion.

Med Hensyn til selve Lovforslaget haaber jeg, vi vil opnaa Enighed; Princippet: at det gælder om at faa god og billig Medicin og saa let Adgang til Medicin som vel muligt, er vi vistnok enige om. Jeg kan erklære mig villig til Forhandling med Udvalget paa ethvert Punkt, og de Oplysninger, man ønsker, vil selvfølgelig blive stillet til Udvalgets Disposition.

Birch: Jeg skal selvfølgelig ikke her optage en Diskussion, der rettelig hører

hjemme i det paagældende Udvalg; men jeg vil gerne dels supplere mine første Udtalelser, dels rette enkelte Misforstaaelser. Den højtærede Minister talte om Summen 18 Mill. Kr., som jeg nævnte i mit første Foredrag, som om den var Forudsætningen fra min Side for en Afløsning. Det virkelige Forhold er, at jeg indskød et „hvis“; hvis man skulde regne med de tidligere Indtægter af Apotekerne, maatte der gøres saadan og saadan. Men det er ikke min Opfattelse, at der skal regnes hermed, min Opfattelse med Hensyn til Afløsningssummen er, at et reelt Privilegium ikke har anden Værdi end Kapitaliseringen af den Betydning, det har for en ung Mand at kunne faa et Privilegium, naar han f. Eks. er 25 Aar, i Stedet for at skulle vente, til han er ca. 52 Aar. Kapitaliseringen af denne Interesse er Værdien af Privilegiet og ikke noget andet. I det enkelte Tilfælde maa det selvfølgelig komme i Betragtning, om det er en ung eller en gammel Apoteker, eller lignende, men Grundlaget maa være det, som jeg har angivet.

Jeg oversaa endvidere før i min Rædsel for, at jeg skulde have talt for længe, at jeg ogsaa burde oplyse, hvorledes jeg mener, man har Midler til Raadighed til at dække en eventuel Afløsning. Jeg nævnte, at man vilde raade over ca. 1½ Mill. Kr. aarlig, men jeg glemte at sige, at jeg tillige mener, at det betyder noget, at man kan tilbyde de nu eksisterende reelle Privilegiehavere, hvis Privilegium blev afløst, at fortsætte som personlige Privilegiehavere; det betyder ogsaa en Værdi. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at hvis man gaar til en Afløsning, maatte den nuværende Slægt betale de høje Priser, som var nødvendige for at skaffe Afløsningsbeløbet. Jeg gør derfor udtrykkelig opmærksom paa, at min Forudsætning var, at man netop beholdt det samme Beregningsgrundlag for Medicinalpriserne som nu, saa at der ikke blev Tale om Forhøjelse, men kun om Bevarelse af det nu eksisterende Prisgrundlag.

Jeg fik maaske et fejlagtigt Indtryk af de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds, naar jeg syntes, at der i disse var en Understrøm i Retning af, at han ønskede de reelle Privilegier bevaret. Jeg bør derfor gøre opmærksom